

HET BIETEUJTJE

DRIEMAANDELIJKS TIJDSCHRIFT VAN
DE WIELEWAAL - AFDELING "HOOGSTRATEN"

AAN

Ingrid & Geert Broers
Kerkstraat 48
2328 Meerbe

VERANTW. UITG. & REDAKTIE :

MAGDA VERHOEVEN L. DE KONINCKLAAN 395 HOOGSTRATEN tel. 03/314.37.94
BART VAN DELM KATELIJNESTRAAT 42 HOOGSTRATEN tel. 03/314.52.14

UITGIFTEKANTOOR : HOOGSTRATEN

JAARGANG : 8 NR: 3 september

AKTIVITEITENKALENDER AKTIVITEITENKALENDER

Zondag 1 oktober : Eerste trektelling op het Blak
te Beerse.

Vertrek: 7 uur kerk Hoogstraten
met eigen vervoer.

einde: 14 uur.

meebrengen: picknick + warme drank
warme kleding aanbevolen.

Nota: Alle weekenddagen van oktober:

trektelling op het Blak.

Inlichtingen bij de bestuursleden.

Zondag 22 oktober: " PHILIPSDAEL"

met afdeling Essen.

vertrek: 7 uur kerk Hoogstraten
eigen vervoer tot Essen

Deelnemers verwittigen onze Ludo V.B uiterlijk
voor 10 oktober.

Prijs: 300 fr , afhankelijk van het aantal deelnemers

Vertrek te Essen : 8 uur

Pick-nick voor ganse dag.

Zondag 19 november: De geplande uitstap naar " Saefthinge" wordt
uitgesteld tot Januari we vervangen dit door een
FIETSTOCHT : richting Chaam.
vertrek: 9 u 30 kerk Hoogstraten
pick-nick meenemen.
fiets meebrengen + fietspomp
verrekijker + glimlach.
terug : na de middag.

Zondag 3 december : "FLEVO" met afdeling Essen.
vertrek: 6u30 kerk Hoogstraten
eigen vervoer tot Essen
vertrek in Essen: 7 uur.
pick-nick voor ganse dag
Deelnemers verwittigen nog eens onze Ludo V B
uiterlijk voor 23 november.
prijs: schommelt rond 400 fr, afhankelijk van het aantal
deelnemers

BERICHT AAN ONZE MAANDELIJKSE WANDELAARS.

In eerste instantie wil het bestuur de trouwe wandelaars van de maandelijkse wandelaktiviteit van harte danken. Doch door omstandigheden zijn we genoodzaakt deze plaatselijke aktiviteit te vervangen door een samenwerkende aktiviteit van de omliggende afdelingen.
Ondanks deze beslissing kan elke wandelaar op de gekende plaats op eigen initiatief deze gewoonte verderzetten.

WAARNEMING VAN DE HOP.

op 2I - 8 te Minderhout
2 maal I exemplaar
I maal 2 exemplaren
Door Louis Boeren uit Minderhout.

NATUURFRAGMENT

Nu de zomer achter de rug is en we allemaal genoten hebben van de prachtige bloemenweelde van de lente en de warme avonden van de voorbije weken, wordt het stilaan tijd om ons voor te bereiden op de komende winter.

Maar ook in de vogelwereld is er een eigenaardig gedrag te bemerken dat erop wijst dat er iets op til is. De vogels die ons in de lente komen begroeten met hun mooi gezang zijn zich stilaan aan het klaarmaken voor de grote terugtrek.

Bij de vogels die in onze streken voorkomen zijn er twee sterk tegengestelde groepen. De ene groep zijn standvogels zoals : merel, roodborst, mus, mees, winterkoning, enz., de ander groep zijn de trekvogels. Deze vogels vertoeven enkel gedurende de zomerperiode in onze streken en zodra de winterperiode aanvangt zijn ze weer weg. Het is nu juist omtrent dit eigenaardig gedrag van vele vogels dat er internationaal wetenschappelijk onderzoek wordt verricht. Om dit onderzoek te vergemakkelijken, voorziet men de vogels van een ring. Dit ringetje draagt de naam van het instituut van waaruit het onderzoek geleid wordt.

Ook staat er de naam van het land in, en een volgnummer. In een speciaal dagboek wordt dan genoteerd wanneer en waar de vogel geringd werd en ook de ouderdom, het geslacht en natuurlijk ook de soortnaam in wetenschappelijke taal.

Deze gegevens worden dan allemaal samengebracht in een centrale, ingeschreven en zorgvuldig bewaard. Dit is de eerste fase (en ook de moeilijkste) van het ringonderzoek. Het ringen van de vogels zelf gebeurt door de "vogelringer", dit is een persoon die bevoegd is en voldoende kennis bezit om de verschillende geslachten te onderscheiden. Ook moet hij bepaalde instructies en richtlijnen volgen die hem opgelegd worden door de ringcentrale zelf. Voor België is dit het Koninklijk Belgisch Instituut voor Natuurwetenschappen, Vautierstraat 31 te 1040 Brussel.

De tweede fase van het onderzoek bestaat hierin dat alle teruggevangen of gevonden vogels in bezit van zo'n ringetje in de mate van het mogelijke geïdentificeerd worden en het aangenepen ringetje teruggestuurd naar de centrale.

Wanneer je op straat, in de tuin, in de weide of in het bos een dode vogel ziet liggen, laat het dan zeker niet na hem eens van dichtbij te bekijken hoe onaangenaam het ook moge ruiken. De kans bestaat altijd dat het diertje geringd is en in dat geval zijn de inlichtingen waardevol en is het een kleine moeite om na te gaan waar en wanneer de vogel geringd werd.

U kunt op twee manieren tewerk gaan: 1. Door het ringetje van de vogel te ontdoen en samen met een briefje naar Brussel te sturen. Op dit briefje vermeld je eerste en vooral je naam en adres en vervolgens datum en plaats van de vondst en eventueel de naam. Als de centrale je brief heeft aangekregen, zul je spoedig een fiche thuis gestuurd krijgen waar alle mogelijke gegevens van de vogel opstaan. 2. Je kunt het ringetje ook rechtstreeks bezorgen aan de erkende ringer van de streek die dan zelf kan nagaan of het ringetje door hem bevestigd werd. Na deze controle komt het ringetje dan weer samen met het briefje terecht

2. Je kunt het ringetje ook rechtstreeks bezorgen aan de erkende ringer van de streek die dan zelf kan nagaan of het ringetje door hem zelf bevestigd werd. Na deze controle komt het ringetje dan weer samen met het briefje terecht bij de centrale. Alleen ontvangt U dan niet de fiche van de centrale. In ieder geval het resultaat blijft hetzelfde en de wetenschappelijke waarde ook. Zo worden dan statistieken en grafieken samengesteld aan de hand van de gegevens van geringde vogels. Alzo kan men een nauwkeurig beeld krijgen van het doen en laten van de trekvogels en hun vliegroutes nauwkeurig in kaart brengen. Dus elk ringetje dat teruggestuurd wordt naar de centrale is een aanvulling voor de bestaande kennis van de vogels en heeft zeker zijn waarde. Dus wanneer je op wandel bent, kijk niet alleen uit naar al wat groeit en bloeit, maar gun hetgene dat zijn plicht vervult heeft ook een blik, het is gemakkelijker te bestuderen en bevat steeds een bron van informatie die je kennis van de natuur zal aanvullen.

DE KRUISSPIN (Araneus Diadematus)

In de vroege uren van de herfst dagen kunnen we overal in bossen en struiken heggen en kleine bomen prachtige regelmatig gebouwde spinnewebben waarnemen. Later op de dag, als de dauwdruppels verdwenen zijn, zijn deze kunstwerken bijna onzichtbaar. Eén van de ontwerpers en bouwmeesters van deze webben is de kruisspin. Het vlekkenpatroon op zijn achterlijf verklaart hoe de kruisspin aan zijn naam komt. Over spinnen hebben altijd de meest ongeloofwaardige verhalen de ronde gedaan. En toch zijn ze het bestuderen waard. Bekijken we bijvoorbeeld de kop van zo'n beest eens wat van dichterbij. Het eerste dat ons opvalt, zijn de enorme scherpe kaken die daarbij nog voorzien zijn van een dosis gif. Het tweede, misschien ongeloofwaardige verschijnsel, zijn de acht ogen waarvan er twee speciaal dienen om 's nachts te zien. Als we verder kijken, zien we aan het borststuk de acht harige poten, en aan het uiteinde van het achterlijf de spintepels die moeten zorgen voor de zijde waarmee het web gevormd wordt en de prooi wordt ingesponnen. Dit kleine diertje is dus zeer goed uitgerust om in zijn mondvoorraad te voorzien. En toch vergt het een hele inspanning om een vlieg, vlinder of ander insect te bemachtigen. Eerst en vooral moet een goede plaats gezocht worden om het web te plaatsen. Als eerste wordt een bovenste horizontale brúgdraad gespannen waaraan aan beide zijden een vertikale draad gespannen wordt. Deze twee worden gewoonlijk van onder nog eens verbonden met een horizontale draad tot het geheel de vorm benadert van een vierkant. Vervolgens worden verschillende

draden naar het middelpunt toe aangebracht waar een klei platformpje gebouwd wordt. Alle tot nu toe gespannen draden kleven niet en worden gebruikt als looppdraden. De eigenlijke vangdraad wordt nu spiraalvormig, van buiten naar binnen, geweven. Deze draad is wel kleverig en dient om de prooi vast te houden. Zo'n prooi wordt onverbiddelijk verdoofd met gif, ingesponnen en ingesloten met een oplosmiddel dat het geheel omzet van vaste naar vloeibare vorm. De spin zuigt als het ware zijn prooi leeg. Als de buit verorderd is, wordt het web hersteld en gaat de spin opnieuw geduldig zitten wachten in het centrum van zijn web.

Gedurende haar hele levensweg van klein spinnetje tot volwassen exemplaar vervelt de kruisspin verschillende malen, met het logische gevolg dat ze telkens groter wordt. Na elke vervelling wordt een nieuw web geweven dat weer aangepast is aan de afmetingen van de spin zelf. Zodoende kan ze steeds met het grootste gemak over haar web lopen zonder het risico te lopen zelf in haar web verstrikt te raken.

De eigenlijke initiatiefnemer om het voortbestaan van de soort te verzekeren is het mannetje. Heel voorzichtig en door middel van een verbindingsdraad begint hij aan het web te kloppen. Het vrouwtje bemerkt geen prooi en haar aandacht wordt spoedig gevestigd op het mannetje dat nu behoedzaam het web komt binnengewandeld. Wanneer hij dit echter bruusk zou doen, zou hij wel eens het gevaar lopen om door het wijfje aanzien te worden als een prooi, met alle gevolgen van dien. Het wijfje aanvaardt hem en al spoedig wordt tot de paring overgegaan. Na de paring verlaat het mannetje zeer voorzichtig het web, want de kans, dat ze hem voor een vlieg aanziet, blijft bestaan.

Enkele weken nadien komen de eitjes uit? Stevig worden ze door de moeder in een hard spinsel verpakt om ze te beschermen tegen de komende winter.

Dit is de nieuwe generatie voor het volgende jaar. Meestal sterft de moeder van ouderdom of uitputting, maar het gebeurt ook wel eens dat ze zich goed verstoppt en de winter overleeft. In het voorjaar is zij dan de eerste grote kruisspin.
